

Yıldıray Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.04.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yıldıray Coşkun

Eserleri:

1 Yanlış 1 Doğru

Farkındayım aslında tüm olmadan bitenin
Bir vakit yola çıkıp hiç gelmeden gidenin
Farkımdayım aslında ben değilim doğrusu
Yanlışlıkla bulduğu vakit kaybı yitenin

Yıldıray Coşkun

Adım adım adın..

Fırtınalı hisleri dindiren sükun adın.
Fakir mısralarım da sözüme ziynet adın.
Fatihin bahçesinde güllere gonca adın.
Fasıla vermeksizin gönlüme ziya adın.
Fahimane gülzar da bülbüle sada adın.
Fahiya esintiye verilen isim adın.

Yıldıray Coşkun

Ağladığım Gldğm. Davetsiz Gelir lm

Gözlerini kapatıp bakmadın ki bana hiç
Krdm grmezliğine,duymazlığına sağır
Kulaklarını tıkayıp duymadın ki beni hiç

Gördün mü?
Susma!
Azım çoğumdan ağır
Davetsiz gelir ölüm gel sen hayatı çağır
Durma!
Gel...
Sktum etsin sükut
Aldığım son nefesi dudaklarında uyut

Fani mrn kalanı bu müjdeyle beslensin
Umarım ki cennetin eğiğidir dizlerin

Yıldıray Coşkun

Alacakaranlık

Alacakaranlığa gizledim beni,
Gözleri görmez umudun beni..
Çıt çıkarmaz gece duyurmaz beni..

Bir ben bilirim bendeki seni,
Yakarken İstanbulu hapsetmiş gözlerin beni..
Ve üşütürken geceyi,ateş-i firkat..!
Bilirim,bir alacakaranlıktır ancak,
Gecenin gündüze aşkında vuslat..

Bilirim,can demez her halini,
Canandır can arifi..
Bilirim,aşk dağlar ardında anka,
Sözüme sağır dağlar sükutta anka..

Sevdayı böylece bildim,ankayı sükutta gördüm.
Vuslat umar idim,kafdan geceye sürüldüm..
Gecelerce sürüldüm...

Alacasında gecenin sözüm kadar göründüm.
Sözüm bitmeden daha karanlığa gömüldüm...

Yıldıray Coşkun

Aşk O

Yazdığım ne varsa bir kelimenin peşinden koşan şiiirdir
Ay bilir
Yıldız bilir
Geceyi gamla aydınlatanlar bilir
Sildiğim ne varsa bir damla uğruna boğulduğum denizdir
Su bilir
Tuzu bilir
Dalgaların koynunda kıyıya vuranlar bilir

Bilmezi benmişim ayaklanmış yolların gitmezi ben
Satırlar boyu kılıca kafa tutan kalemin silgisi ben
Beni bil!

"Zorla güzellik olmaz" yazıya rıza gerek
Güzellik zor/la olur cevrine sabır gerek
Beni duy!

Çöle düşme korkusu kuruturken içini
Yaşamak niyetine O değilse kılavuz
Olamazsın Mecnun'a aşık bir kum tanesi
Yahut çöle gem vuran aşkın kölesi Yavuz
Beni dinle!

Usul usul yürüdüm yazıldığın zamanda
Dudak kıpırtısına şair olduğum destan
Solum yorulduğunda dua oldun sağımda
Okudum uzun uzun tekrarından bıkmadan
Beni gör!

Aşk!
Beni anla!

...

Yıldıray Coşkun

At aforizması

akarsu aklımda ağlaması acının
akar akar
akar akar
anlam arayan aşık avcılar ağzımdan
ardıç ağaçları artık avutmaz
alnımda atlanır antik
ağrılar

Yıldıray Coşkun

Aydınlığıma geceyim...

Aydınlığıma..
Geceyim ben,
Muhtacım güneşin ayda ki aksine...
Karanlığım zifiri, gözlerim tavuk karası.
Sarhoş rüzgar gemilerimin dümeninde...
Denizlerim hep dalgalı,med cezirinde.
Geceyim ben, gözümde aydınlığın yarası..

Yıldıray Coşkun

Baba'lık

babam toprak oluyor
gece
yaşlanıp yağın suyla
toprak babam oluyor
sabah
o'nun çaresizliği bulut gözümde
böyle mi baba olunur anne

?

Yıldıray Coşkun

Bak Karanlık

bak Karanlık,
karanlık bak benim de
toprağına susayan
ağgözlü krallığım
neyim varsa yok sayıp
isteyen bir varlığım
-işleyen saat düşman
tanıdığım yabancı
yalancı tanıklığım
-uzayan gece düşman
bana dost tek zamanım
kaygısız çocukluğum
takvimlerden kurtulup
duyabilsem sesimi
-annemi uyandıran
konuşabilsem beni
-babamı aydınlatan

Yıldıray Coşkun

Başı Kopuk Kelimeler

Sana y/azdım yetmedi
Sana yazdım kışın bitmedi
Soğuk/tan ellerinde
Üşüdükçe y/andım seni
Seni s/andım
Varlığın her halinde
G/ördüğüm
Y/akmadı içine ateş i s/özüm
D/elin oldum
Durdun
D/eğildin rüzgara karşı
Düş/tüm y/aralandım s/esinle
K/alem bildi bildiğimi
B/içti h/içimi döktü
K/anladı z/alim dilimi
Duy/da acı/ma şimdi
S/ayıkladığım kelimere sor seni
Y/aşamadığım zamana
T/uzaklarda kendime kanışıma
Sor
S/öylesin
N/asıl aşksın bu canda
Anla
V/ar mısın dilde
Y/ok musun tende
Bak
Buz k/estim sensizliğe
Y/ak hadi yak seni gül/üşüme/sin

Yıldıray Coşkun

Ben dolu boşluk

Sağ yanımda bir karar sol yanda özlediğim
Firaka kavuşmakmış bilmeden beklediğim
Yaşamadan sırladım ruhumun arzusunu
Gülüşüne tutuklu ellerine hasretim

Korkulu bekleyişler aşkımın kapı kulu
Güç yetirebilsem yaşar mıydım bu sonu
Ruhuma yar eyleyip yağmurla dualadım
Gülüşüme bir ömür bağışlıyorken O'nu

Geçmişti gel demenin dahi gitmenin vakti
Ne dese olmuyordu ne desem gidecekti
Yaşiyorken ruhumda bıraktığı boşlukta
Şükür için yeterdi O'nu bilmek nimeti

Yıldıray Coşkun

Bencel

büyük bitişleri başlatan
benliğin bozguncu bilgeliğidir
ben buldum
ben bildim
ben büyüttüm
biricik bencilliğimi

barbarlık bu
besleyen bahaneleri

Yıldıray Coşkun

Bir an..

Bir an gelir,kimse kalmaz yanında.
Yalnızlık sarar cihanı,dar gelir cihan sana..

Bir an gelir,sır olursun camlara.
Sözsüz sessiz,sırrın aşikar aynalarda..

Bir an gelir,gitmek gelir içinden.
İçinde ne varsa bırakıp,gitmek bu şehirden..

Bir an gelir,duyulmaz olur sesin.
Çığ düşerken dağlarından,sessiz kalır çığığın..

Bir an öyle gelir sana...

Ve bir an gelir;
Bir anda,bin asırlık saadettir o..
Bir anlık gülmek sanırsın,
Gülen bir ömre adımdır o..

Yıldıray Coşkun

Bir içim gece...

ek beni bir gece bir içim içine/içine gece çekmesin içimi/içimi gece çekmeden içine/ek
beni gecenin içine...

Yıldıray Coşkun

Bir İki

Kırık dökük halimin bilinmeyen denklemi
Bilmezler eksigimi tamamla/sana beni

Ol Rahman ol demeden olmaz madem hayır şer
Eksigimin tamamı duala/sana beni

Yıldıray Coşkun

Bir Ömür Gece

bir gece
seni avuç içlerinden öpeceğim
benim için biriktirdiğin duaları
dudaklarımla aminleyeceğim
bir ömür

Yıldıray Coşkun

Bir..

birle bir olmağı dilde muradım..
biri birle bin kez topladım,
gönül birdir dedi..
kanmadı aklım.

11=2-1=0

Yıldıray Coşkun

Biyopsi

/çözülmedi
düğümle
körleşt
gözle
eller
suç ortağı
yalancı
diller/

neyse boşver diye diye
doldurduğum heybeyi
taşıyan omuzlarım aşındı şair
iyileşiyor sanmıştım
kaşındı bilinmezle açılan yaralarım
içime taşındı şair
zehir içim
dışından
görünmez içim
biçimsel kaygılarla perdelenmiş nazarla
uyurgezer kalplerle tezgaha gelenlere
yalandan ikinci el ninnileri pazarla

yollarda yollara söylenmiş şiirlere
yazılmış yanılmışlık
karanlık sokaklarda kılavuzu zihnimin
yaklaştıkça yağmurla yıkanmış topraklara
duyduğu kokusudur unuttuğu geçmişin
hem çağırır hem kovar bilinçsiz hatıralar
hem yoldan çıkarır hem yeni yollar açar
sayılı zamanlardan
zorunlu mekanlardan
ölçülü adımlardan
kurtulup kafesimden
bir yerden hiçbir yere varmayı düşünmeden
gitmek için gitmeyi seçebilmek isterdim
bilsem seçerdim
gitmeden bilemedim

dün uzak bugün kaçak yarın sisler içinde
ömür muğlak
ölüm mutlak
hakikat
unutmaktan ibaret ölümlüye yaşamak

Yıldıray Coşkun

Bölünmüş Yollar

an
gelir
silinir
renkler
zamandan
siyahtan
beyaza
düşer
ağitlar

zamanla
bölünür
yolcu
yollara
yollarda
eklenir
yıllar
yaşlara

zaman
aşımı
yolların
umurunda mı
?

Yıldıray Coşkun

Buz Kesigi

Yakışlarımı donduran!

...
Çemrelerken zemheriyi nefesim
İçimde sızlayan buz kesigi sen misin
?

Yıldıray Coşkun

Can/dan...

Canımı yakandı söz,sözün elinde kürek.
Kürek kürek deşilmekte yürek.
Yürek can vermede inleyerek..
İnleyerek eririrken yürek,
Cana aşk katandı göz,gözün bakışı ürkek.
Dili lal,nazarında duası.
Rab'dan kabul bekleyerek..

Yıldıray Coşkun

Cevap

Sustuklarım mı?
Boşver!
Dilini yakmasın zikrim...
Yazardım okuduğun dile dönseydi dilim.

Yıldıray Coşkun

Cinnetlik

canı cehennemle cedelleşirken...

cilalı cahilin cömert cüreti
cezbeder cellatın cüce cesaretini
caysa da
cümle cürümlerinden
cengizce cenktedir cibiliyeti

Yıldıray Coşkun

Çaylak Sevda

İstenen her durakta durmak olsaydı, bu yolculukta..
Ab-ı hayat akıtan hayratlardan kansaydı gönül,
yanık sevdalara..
İçtikçe yudum yudum dindirseydi sancımı..

Yorgunum..
Aklımı esir alan keşkelerimden,
Sonsuz belkilerimin gelişmelerinden..
Ve senden dünya, yorgunum..

Bıktım tarihin tekerrürlerinden..
Dün eskidi, gün eskidi, sen eskidin..
Ben eskidim amma..
Göğsümde beslenen, yine çaylak bir sevda..

Öğretemedim ona Mecnuni yanmayı.
Leylayı mürşid bilip Mevlaya varmayı...

Yıldıray Coşkun

Çelme

gekicin çivide çınlamasıdır
çetrefil çukuruına çakılan çabam
çelimsiz çocuğun çiraklığıdır
çamurlu çehremde çatlayan çıban

çaresiz
çürür
çelenkte
çiçek

Yıldıray Coşkun

Deli gömleği içinde bir körebe

na

sokak lambalarını hırsızlayan sapanla
geceden içine
karanlıktır çaldığın
etrafı karardıkça parlayacak
sandığın
hazineyle dolu değil sandığın.

si

gönüllü atıldığın hücre
dinmez açlığın
duyduğun sen değilsin
ruh yiyen bir canavar
kemirgen kelimeler
dökülen ağzın
sahibi o canavar

hat

şarjörü boşaltmak kolay mı
doldurmak kadar
çek tetiği! diyenler
çelik yelekli korkaklar
sığınaklar altında
sana mezar kazanlar
derler ki; korkma! yaşasın ölümsüz kahramanlar.

düşün! bu bir emirdir!

Yıldıray Coşkun

Deli sarkaç :)

Durup dururken,hiç olmadık bi yerde kel alaka bi zamanda..

_eskiden sarkaçlı duvar saatleri vardı..

_?

_o saatleri çalıştıran sarkaçları değilmiş.!

_? ? ?

_yani sarkaçları olmasada çalışabiliyolar

_hııııı eee ne var bunda pil diye bişi var olum:D

_saçma işte zamanın içinde salın dur.. eee ne için?

tik tak tik tak tik tak...

_iyimisin?

_cık..

_aklından zorun mu var?

_çok mu belli oluyo :)

_git başımdan..

_cık..

_adam gibi konuş o zaman benide delirtme..!

_bende onu diyorum :)

_ne diyosun be adam! ?

_bizimde vardı o saatlerden,küçüktüm ben o zamanlar.saati sarkaç çalıştırıyo sanırdım.
o salınırdı ben sanırdım..çocukluk... büyüdüm sarkaç oldum :)

_hee he oldun sen şimdi tam oldun:D

_?

_yok bişi sen devam et eeee :)

_eesi salınıyorum zamanın içinde,bi o yana bi bu yana savruluyorum.. niye,nereye,ne kadar bilmiyorum..

tik tak tik tak tik tak..

laf aramızda bu tik taklarda uyuz oluyom :)

_ben de san... :) saat de baya geç olmuş dimi?

_hee evet olmuş.. böyleyken böyle işte.. ben zamanın içinde salınıyorum.. bi tik le bi tak arası zırvalıyorum.birileri sanıyo ki,ben düşersem zaman durur...

belki bende birilerini...

_Allahım tez zamanda...

_tezi geçi yok,geçer zaman durmaz...tik tak tik tak tik tak..

_la havle..!

_ne o havlumu atıyon:D

Havlu atmıcan olum havlu düşürmez sarkacı kafanı kullan:D

BİRİ BENİ DÜŞÜRSÜNNNN...

Yıldıray Coşkun

Deli..

Zamanın evveli..
İçinde bir deli.
Dışında zamane kirleri..
Saçında toz,teninde tuz.
Köz olan yüreği,elleri buz.
Aklını elleriyle üşüttü.
Donmuş bakışlarına,yıldırımlar üşüştü..
Karanlık odalarda,gölgesiyle dövüştü..
Düştü...
Kalktı...
Sandı ki,fırtına dindi.
Al ak perdeler açıldı..!
Çıglık yer,gök çıglık..
İlk gün oysa,son günmüş gibi..

Zamanın evveli..
İçimde bir deli..
Sükuta erdi...

Yıldıray Coşkun

De-ney

deli değilim doktor
düşünmekten düştü direncim
derde
deva dediğinden dertlendim
dün de

dünyanın düzeni değişsin
diye
derdimin dermanı dillensin
diye
dost davetimle dirilsin
diye
dağlandı delikanlı düşlerim

Yıldıray Coşkun

Deve Eğrisi

- Neyi anlamadığımı, niye anlamadığımı anlamamaktan sıkıldım!
Evet sıkıldım :)
- Anlaşılmayacak bişey yok
- Yok mu? :)
- Var mı?
- Anlaşılsam anlatırdım.
- Anlatabilsen anlaşılırdın :)
- Bak gördün mü?
- Neyi?
- Anlaşılmayacak bişey var:D
- ? ?
- Hani deveye sormuşlar ya; boynun neden eğri?
- Nerem doğru ki demiş. Eee?
- Ee si ne doğrunun ötesi ne yanlışın berisiyim
Deve değil abi devenin eğrisiyim :)
- Hııı.. Haaa... Heee..
- He ya ne sandın :)
- Valla ne yalan söyleyim hiç bişey sanamadım:D
- Sen baya iyisin abi :) Benim bişey olmadığımı anlamam yıllarımı aldı:D
- Hani anlamıyodun la :)
- Anammm! Noluyo lan!
- Sus be! Bağırma kulağımın dibinde!
- Tam olarak nerende bağırayım abi :))
- Tövbe tövbeye :)
- Hem ben susayım da çekirgeler mi bağırırsın?
Kurbağalar mı şakırsın?
Örümcekler mi..
...Örümcekler miii..?
- Sakınn sakınnnn! !

- Bi dakika bi dakika örümcekler dedim de..

- Deme! Demesen.. Demez misin :)

- Diyom ki insanın aklında düşünce kapan örümcek ağları mı var acaba? Hani bazen böyle bi düşünce oraya düşüyo.Kurtulmaya çalıştıkça dolanıyo sarılıyo sarmalanıyo.Boş bi sayfanın amaçsız bi kalem tarafından saçma sapan karalanmasında ki karmaşık büyüme gibi.. Bi bakmışsın habisin bi ur olmuşsun :)

- Bana noluyo lan sensin habisin!

- Cık ben hapisim..

- Nerde o günler :)

- Bilmem :) ben gün görmedim ki..

- Görersen şaşardım:D

- Anlamadım..

- :)

Yıldıray Coşkun

Dış Ses

dış seslerim içinde
içimin kırık harfleri
bağırır
iştirmez
benden ötesi

Yıldıray Coşkun

Dile Düşmüş Dilemma

Gözümün karasından kara düşmüş muamma
Akma..
Yeter!
Tuzunla erittiğin kara düşmüş yazıma

Külün dahi ateştir dile düşmüş kelama
Yakma..
Yeter!
Muamma güftesiyle dile düşmüş dilemma

Akma dedim yıkandım yakma dedikçe yandım
Nihayet serden geçip hakikate dayandım

Gözümünden akan değil kağıda düşmüş değil
Canı can veren alır gönlüme düşmüş değil

Yâ Rab..
Nasip değilse bile bin nefese bir Ferah
Aşkın sahibi sensin bildim elhamdülillah

Yıldıray Coşkun

Doğum

İki coşkun nehiriz.
Yanyana yatan..
Yağan yağmur..
Akan kan.
Ölümü,teninle yıka/yan..!
Acı içinde tatlıdır sana sunulan..
Avuçlarından sızan ter/inle soğu/yan..
İki coşkun nehiriz,
Yanyana yatan..
Karışınca suyum suyuna,
Nefes nefese hayata taşan..

Yıldıray Coşkun

Döngü

Sensizlik öncesi fırtına bu sessizlik..
Gürültüye tok kulakların duymadığı bir açlık.
Varlığında hiçlik,
Yokluğunda delilik,
Öyle ağır ki bu benlik..
Hangi dağ yamacına yaslansam düşüyorum...

Yıldıray Coşkun

Duam...

Alem semah eder senin aşkınla,
Öyle bir dönüşle,al beni sana.
Vaad ettiğin o günün can pazarında,
Doğduğum gün gibi,al beni sana..
Amin..

Yıldıray Coşkun

Duru L Su

Yerleşik göçebeliklere sürer hayat,
Yerleşik göçebeliklerle sürer hayat...

Taa ki bir kararla karartılıncaya kadar yollar..
Ve aydınlatılınca kalp,ve yüz,ve söz aydınlığa çıkınca,

Durur akan sular durulur.
Duru sulardan aydınlık bir hayat sunulur...

Yıldıray Coşkun

Dünya

Dünya bu...
Gül olur.
Zul olur.
Gün gelir,
Kül olur...

Yıldıray Coşkun

Dünyanın En Güzel Şiiri

Dünyanın en güzel şiirini sordu
Güldüm
"Sen" dedim nokta koydum
.

Yıldıray Coşkun

Düş/tüm...

*

Düş/tüm ben,tut uykumdan kaldır gözlerine..
Bak içime,gör!
En güzel an/ımda,her güzel anı/mda yaşayan seni...

**

Sustulu uykular üstüne düş/tüm..
Kesildi düşlerim,en yaşayan yerimden.
Yine uyandım..
Yine uyudum..
Yine yoktun...
Ben düş/tüm seninle
Uyandın
Düşüm gözlerinden,sustulu düşler üstüne
Düş/tüm...

Yıldıray Coşkun

Eeee

evcil edebiyatın ehliyetsiz edibi!

esrik ellerinde
eksik ezkisler
eskimiş emelinden
efkarı eler
epik evhamının erketesinde
entel elitlerin
endamını ezberler

Yıldıray Coşkun

Elbet...

Elbet GELİR bahar GÜLer ÇOCUKLAR...

Yıldıray Coşkun

Fasulye

Ben ben diyen dilinin sözlerimde işi ne
Şeylerini al ve git oyna kendi gölgenle
Gölgen ağırlığınca kıymetli varlığını
İster saksılara göm istersen göğe taşı

Ne kök salar toprağa ne de değersin arşa
Sen fasulye değilsin özenme sarmaşığa
Benim vaktim kıymetli diyemem daha fazla
Hadi canım hadi hadi başka kapıya

:)

Yıldıray Coşkun

Ferman

Ellerin olaydı...
Katlime ferman bileyen diline cellat
Ellerin olaydı...
Fermana aman dileyen dilime şevkat

Yıldıray Coşkun

Fi 03:03

Gün doğumundan önce doğurdu gün sonumu
Ay battı yağmur dindi rüzgar sardı ruhumu

Hayret üşümüyorum...

İlk söz

Ey!

Bedensiz cümleler kurduğum yanmışlığım
Su başından kovulmuş bir kuştur, yağmurlu gözlerde göğüne çırpınan
Ve gök yüzünde dağılan şiiirdir karanlığım

Sonrası

Ey!

Gelmişimi geçmişine sattığım
Geç kaldım yine ve yine ve yine zaman benden ilerde
Dönmeden duran akrebin zehrine karıldım
Zamanla geçen zamanmış saydığımda anladım

Deva/mı

Ey!

Dalga dalga alnıma yazılan kasırga
Dur!

Yorulдум...

Kendimden. geçmiş yılları ya gelirse anlarına vurdurdum.
Aradım arandım saadetle aranda muallak bir duvardım
Su yolunu buldu ben kayboldum

"Duma duma dum kırmızı mum
Ben bir yalan uydurdum"

-Tamam mı?

-Tamam

.

Yıldıray Coşkun

Fi l im

fikirsiz fanilerin fevri filleri
filozof fincanların felaketidir

feodal faşistlerin fırladıkları
fakirin fanusunda fırtınalanır

filmin finalinde fail firavun
falcılar figüran
fiyatsız fahişeler farksız fıkradan

Yıldıray Coşkun

Fî Zan Lı

Zamana zar atarak gittiğın günden beri
Öteleri kaybettim bir ileri bir geri
Yitiğim gel bul beni arandığım sokakta
İzini bulamadım göster bana o yeri

Gelirsen çıkmazların duvarları yıkılır
Sensizliğe yazılmış türkülerim yakılır

Dünyanın hangi adı adımı karalayan
Kaç yanlışın doğrusu yanlışımı harlayan
Bu dünya da bu ateş yetmez mi artık cana
Gözyaşın dinsin yeter benim sende ağlayan

Gelirsen can kesilir aldığım her bir nefes
Sonsuz olan tek varım vereceğim son nefes

Gölgesi karanlıkta bir mum olsam da gel
Aydınlığım şavkına gölge dahi olsa gel
Miadım dolmuş olsa kusurum haddi aşsa
İlk sözün pişmanlıksa sustururum yine gel

Gelirsen duam o ki rahmet ardınca gelir
Nefis denen ölümlü yağmurla kefenlenir

Yıldıray Coşkun

Fîzan

"iki dudak arasında başlar fîzan" -feyz kariha-

Gençtim geçirmez yollardan geçtim
Gençtim geçimsiz zamana geçtim

Doru atlar deli taylar sürdüm aşkına
Nalında tozunda terinde soluksuz arzularla
Koştular
Koştular
Zamana karşı zamanla yarıştılar
Kötebeklerin oynadığı düzlerle boğuştular
Yerle bir oldu hendekleri aşanlar

Bileklerinde kırıldı dileklerim

Yürüdü solumda sağ kalanlar
Yürüdü rüzgara yar olanlar
Gençtim
Kendime kendimden geçtim

Yorulduğum
Açtım ellerimi ellerini diledim
Kapatıp gözlerimi dinledim ayak seslerimi
Benden gidenlere sallanan el benim değildi

Gittikçe gelen gelgitlerle bilendim
Bildirenden bi haber
Bilendim
Lakin
Kağıtlar ötesini kesemedi direncim

Kurşun döktü kalem
Altından geçtim
Yokluğun yok olduğu sonsuzluktu zaman
Neresinden dönsem yine geçmişe geçtim

Başlamak bitirmektir doğduğun gün hayatı
Bitirdiğin gün başlar sonsuzluğun zamanı
İş ki kalbine ölümü giydir
Çelik zırlı kalpler! için yaşasın şiir

...

Yıldıray Coşkun

Gece bende tek hece..

Bilmiyorsun...

Damla damla düşerken,sabrım zifir geceye.
Kaç sayfayı tükettim,kaç gece tek heceye..
Nokta koymadım ki ben,sensiz hiçbir cümleye.
Noktam oldun benim sen,okumadan tek hece..

Değmedi nesefinden,sıcak bir ses geceye..
Buz kesti dokundukça,dilim o tek heceye.
Gökten sitem yağıyor,sağnak sağnak geceye.
Varmaz dilim demeye,gece bende tek hece...

Son bakışın akıyor, gözlerimden geceye..
Bağlanmış çözülmüyor,dilim o tek heceye.
Nicedir böyleyim ben,halim malum geceye.
Bilmezsin sonum olur,o son bakış tek hece..

Yıldıray Coşkun

Gel...

Hep özledim..
Her gelenden gülüşünü bekledim,
Onca gölge düştü yüzüme,hiç biri sen değildin.
Gelmedin..
Umut yelkenlerimi nefesimle şişirdim.
Her nefeste ciğerimden bir sen üfledim.
Yelkenim düştü suya,
Gelmedin..
Dört mevsim seni ektim içime,yeşertemedim.
Nadasa terk topraklar gibiyim içinde,
Ekimim,hasatım..
Gelmedin..
Ne dönülmez yolmuş gidişin.
Gelmedin..

NERDESİN?

Yıldıray Coşkun

Gölgeler...

Gölgeler düşer gölgeme,
Gölgeler,gölgem de kara delikler.
Kara delikler de,yırtık gülüşler,
Gülüşler,gamzelerimi gölgeler..

Yıldıray Coşkun

Gör gülü

gül/dü
gördüm
günaydınlıktı gece gülümseyince

gül/dü
gördüm
gönülsüz gözlediğim günler de güldü

gül/dü
gördüm
goncalandı gülizar gelişi güzelle

gül/dü
gördüm
gülüşü gökyüzüydü güvercinlere

gül/dü
gördüm
gayrı gamsızım gariphanede

Yıldıray Coşkun

Gözü Yaslı Düğün

"ya Râb belayı aşk ile kıl aşına beni
bir dem belâ-yı aşktan etme cüdâ beni"

Şevdası ağarmış saçından yaşlı
Ümidi kar yağmış dağlara yaşlı
Dudağı güler de gözleri yaşlı
Her gelen geçermiş gidenden yaşlı

Ne Şirin ne Leyla Havva'dır aslı
Adem'den mirastır aşkın belâsı

Yıldıray Coşkun

Gül Ferah

Silinmişse hüznü kederli gözlerimin
Gülüşüm gamzeliyse sen güldün diye
Nefes kesen yokuşlar düz olduysa dizime
Gölgeni yoluma yar ettin diye

Koş, kırmızı papuçların bozkırına gelincikler dağıtsın
Gül, sesinde bülbüller gönlüme şen yuvalar kondursun
Bak ki gözlerime bal rengi gözlerinle
Bu dünyadan cennete pencereler açılsın

Simsiyah saçlarından sim akar avucuma
Okşadığım her bir tel bağlar beni yarına
Gel..
Varlığın bereketim, sevincin şükürüm olsun
Apak ellerinle ak düşür saçlarıma

Yıldıray Coşkun

Gül/üm/se/n

Gülümsen
Gülümse
Gülüm
Gül
Gülüm
Gülümse
Gülümsen

Yıldıray Coşkun

Günaydınım

Günaydınım...
Sensizliğe yine senle uyandım.
Günaydın kışımın bahar dalı,
Yazımın karlı dağı günaydın...

Günaydınım...
Senli rüyadan sensizliğe uyandım.
Günaydın gözyaşımın neşesi,
Yalnızlığımın eşi günaydın...

Günaydınım...
Uyur bilir el beni,uyandım.
Sanma güneşe kandım,
Seherinle doğanım,günaydın...

Yıldıray Coşkun

Ğ ye övgü

kim birini basmak istese bağına
ya da
ağlayarak bir günahı bağışlasa
ordayım

her doğum çığlığında
yalnızlığın yazıldığı camların buğusunda
bulutlarca yağmurun her damlasında
minicik bir tohumdan filizlenen ağaçta
ben varım

ben varım
sözün kadim konağı kağıdın ortasında
ağyara gizli aşığa ayan nice kalp ağrısında

burdayım

hiç bir başlangıcın ilk harfi değilim
ne zaman açsam ağzımı yok sayılırım

.

Yıldıray Coşkun

H/içimden bi ses..

- gitme...
- nereye?
- kal...
- nerde?
- h/içimde...

Yıldıray Coşkun

Hayat..

Katli vacip duygular sağnağında,
Yağamadım toprağa,yıgıldım.
Fena haller coğrafyasında..
Gidesim var çok fena..!
Olmadığım zamana...

Yıldıray Coşkun

Herşey Yolumda

Üstünden atladıkça büyüyor boşluklarım
Düştüğümde gördüğüm kaybolmuş bakışlarım
Yılların kucağında büyümüş ayrılığa
Son sözü söylemeden baş eğip susuşlarım

Kılavuzsuz karganın kaybolduğu ülkede
Yolcusuz kalmış yolun silinmiş çizgisiyim
Yol senindir sevgili yürü ben çekilirim
Huzura yol olmaksızın sevgide talipliğim

Sende kalmış muradı beslediğim mısralar
Koşmalara dualı emekleyen bebektir
Koşmadı yürümedi taşıdığım ayaklar
Aslını yazan bilir yazdığım hep suretti

Kimi söz kusurludur kimisi yalan gelir
Malum olsun kağıda kalemi kalp söyletir

Yıldıray Coşkun

Hiç

belki... demiş hiç.

-belki hiç olmamışsındır. yaşadığını sandığın sanal bi masaldır..

-olur mu canım hiç öyle şey?

-olmaz mı?

-hiç olmakla,hiç olmamak arasında hiç fark var mı?

...-.....! ama yaşadım ben..?

-"ama" kendinden önce ki tüm cümleleri tek başına hiçleyen tek hece...

-masalsa hiçliğim.. uçan halım nerde,kaf dağım,peri kızım..

üç elmanın bana düşenini kim yedi?

kim kim kimmmm....

-UYAAAAAAAAANNNNNN!

-rüyamıydı?

-belki :)

-....

Yıldıray Coşkun

Hiç mi

Hiç konuşmadan sözlerin tükenmesi
Hiç mi yapar sustuklarımız bizi
Hiç olmamış gibi
Hiç mi kavuşturamaz ellerimizi

Yıldıray Coşkun

H'nin hazin hikayesi

hayret
hayranlık
heyecan

hayal
hipnoz
hata

hakikat
hüzün
hüsran

...

harabe
hanlığında
hiçliğin

hevessiz
hazırırır
her halin

..

.

Yıldıray Coşkun

Hoş geldim

Biraz yağmurlanıp gelmişim sana
Kurumamış damlalar vardı saçımda
Toprak kokmuyordu ellerim ama
Damla damla birikmiş buluttum sana

Biraz çiçeklenip gelmişim sana
Gül goncası gibi kış ortasında
Papatya fallarında bahtsızdım ama
Leylaktan laleye bukettim sana

Biraz kavrulup gelmişim sana
Güneşten sıcak aşk ocağında
Söğüt serinliği değildim ama
Şiir şiir esip gelmişim sana

Yıldıray Coşkun

Huzur hırsızı

ölüm dışında içimi yakmaz bildiğim
dünyanın ateşi deldi ruhumu
ömür geçmiş kadar ölüm zamansız
şimdiden sonrası çaldı uykumu

Yıldıray Coşkun

İç Düşüm

Uyuyor musun
Uyuttun mu gözlerinde kayabolduğum alemini
Uyudu mu uykumu uyandıran daveti

Ondan mı bu asırlık uyku açlığım
Gündüzü geceden ayırmayışım
Bana kalan her anın bir köşesinde
Kapatıp gözlerimi sana bakışım

Sonra rüyalar

Çoğunda zifir zindan karanlık
Bazen
Sen
Koşsam yetişsem gölgene
Ellerim eline degecek derken
Yine girer araya büyür uzaklık

Birinde
Hayatının birinde bir köşebaşı
Dönüp geçersin beni
Görürsün solmaya yüz tutmuşum da
Gülmez
Kurutursun
Terke mekan bir cam kenarında

Kalırım
Kalanıma
Sorarım
Hiç benden yana esmez mi rüzgar
Sürümez mi seni dal uçlarıma
İçimde gezinen suskun buzullar
Erimez mi susuz damarlarıma

Duyarsın
Kim bilir hangi kulaktan
Cevapsız yüzümü siler aynadan
Maziden bir anın sırtına binmiş
El olmuş sesim sızar duvardan

Şiirler dilenir dilimden yazamam
Seni
Yutkunurum
Adına adanmış adımlar yürür üstüme
Cümle cümle
Kurulurum yıkıntılar üstüne

Şiir Sen misin

Yedi tepesi sekiz kez çöken
Geçenden kısa rüyan
Boğazında akan çığlık benim

Uyan!

Yıldıray Coşkun

İki Satır Da Bir.. 34

kimi zaman zamanın ahı var izahı yok
kuşlar göçer göğümden yolu var yuvası yok

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 17

Ne aşkın savaşçısı,ne umudun yolcusu...
İz sürülmez yolların,kaybolmuş yorgunuyum.

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 18

Bilmezsin sevdiceğim...
Gözlerini kapatıp bakmadın ki bana hiç!

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 19

Çiğlar düştü sesime
Đuymadım susma diye

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 20

Dedim ki;
Sensin derdim,sendedir devam

...
Dedi ki;
Sensin derdim,edemem devam

.

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 21

Kurudum yağmurun seyrine gözümü akıtmaktan
Son damla ol düşün taşayım yatağımdan

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 22

yıkılır elbet aleme diktiğin surlar
bir sineğe aşikar olunca sırlar

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 24

kırış kırış alnımı karışlayan namlusun
vur düşündüğümü şiirlerim kurtulsun

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 25

Gelişini beklerken gidişlerini saydım
Gelişin hiç gelmedi hep başa sardım

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 26

Dünyadan yorulmuşa dünyada han mı gerek
Cennette dinlenmenin talibi canan gerek

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 27

Kışın kar/anlık bir üşümedir sarılsan bahar gelir
Yazım alınına bir busenin konuşuyla güllenir

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 28

Kırılır da sözün sestem kanadı
Kanatan da bilmez yara kime kanadı

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 29

sanma canı ezen gam-ı alemdir
daim üzen ancak bencil ademdir

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 30

GülüŖü...

İlk günüm
Son sözüm.

Yıldıray CoŖkun

İki satır da bir.. 31

özlemek
bir yoldur
kavuşmaya

yürüyorum
...

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 32

çok vakit geçti
beklerken seni
vazgeçmek için
vakit çok geçti

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir.. 33

kırılan kanatların gök yıkan çığlını
duymayan
görür mü
yağmurun yanağını ıslatan gözyaşını

Yıldıray Coşkun

İki Satır Da Bir.. 35

kusursuz kalemler çizdi resmimi
eğriyim, doğrular büktü belimi

Yıldıray Coşkun

İki Satır Da Bir.. 36

bir damlanın içine sırlanmış karanlığım
bilmiyorum, yarın nereye yazılır adım

Yıldıray Coşkun

İki Satır Da Bir.. 37

kuralların kuralsız ihlali aştı haddi
karıştı toprağa su çamurdan sıyrıl hadi

Yıldıray Coşkun

İki Satır Da Bir.. 38

el ele tutuşan
yan yana yanar

.

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir..13

şimdi,her şeyimsin.. ben sende/n hiçim.
hiç olmamış olmayı,hiç istetme bana...

Yıldıray Coşkun

İki satır da bir..23

Aklınca özgür bırakmış beni
Esir eden sanki kendisi

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..

Sonumu yazan ben değilim,
kudret kalemime eğildim.
Yazdı silemedim,yazar silinirim...

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir...-9

Yar..
bahardı gelişin,gidişin bahar..

Söyle,
şimdi vuslat hangi mevsime yar..?

Sükutumda bin soru,senli cevaplara yar...

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-1

Yol ister ayakların o varılmaz menzile.
Bilmez misin a gönül yol yürümez seninle..

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-10

O kalem ki,aşkı gönle nakşeder..
O aşk ki,kuru dalı gül eyler..
Aşk dilemeyen kalbe,kalem nasıl hükmeder..?

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-11

Yok hali izaha sözüm
Sende sus! yüzümü içime dök gözüm.
Yaşımı bilmeyenler yüzüme gülsün...

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-12

h/içimin içime sığmadığı zamanlar vardı... içimden geçtiniz zaman aktı siz h/içtiniz..

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-2

Sözlerim duyulmaz sesler,
gözlerim görünmez sırlar taşır.
Yorulduğum hamallıktan,
artık göz gerek bana gönlüme nazır..

Yıldırım Coşkun

İki satır/da bir..-3

Ne acı sözlerin sessiz kalışı.
Sirt çevirip özüne yalnız bırakışı..

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-4

İyi kalsın diye iyi olanlar,
Kötü ölür kimi iyi doğanlar..

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-5

Taş kalbden diri olaydı,
dağ feryad ederdi dili olaydı.
Kör kalbiyle duyan insan olaydı..!

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-6

Dileseydi kadere mutlak hükmeden,
Mecnun Mevla derdi Leyla demeden.
Meğer çile çekecekmiş Leyla elinden..

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-7

İstikameti mecburi yönlere,yönleri dünlere mecburi kim varsa bilir..
İstemsiz sevmelerden mecburi gitmeleri....

Yıldıray Coşkun

İki satır/da bir..-8

Zulmete ziya gerek,
Ki göz güzeli görsün...

Yıldıray Coşkun

İki satırda bir..14

Aşk h/içimi dışıma çıkardı.
H/içim Onun dışında,hevesim kursağımda kaldı..

Yıldıray Coşkun

İki satırda bir..15

Çocuk seslerinden mahrum oyunlarda,ıssız kaldı ellerim.
Zamanı sus pus yollara bölüp,giderim ha giderim...

Yıldıray Coşkun

İki satırda bir..16

hüzün suya yüzdü..
su yüzümde yüzdü..

Yıldıray Coşkun

İlk Gülen

Gülüşün
İlk günüm
Son sözüm de gülüşün
Ne tuhaf tecellidir
Gülmeye davet edip
Ağlatan da gülüşün

Gülersin
Düzenbaz zamanın huyuna uyup
Kırarsın
Hatırımı kibrinle vurup
Sanırsın
Aynalar hep dost kalacak
Ama
Bi vefaya yar olmaz
Gelir geçer bu dem de
Yarının hakkını dün de unutup

Kalırsın
Geç kalmışlığın kara yolunda
Umarsın
Yeni bir dönüş dünyaya
Derler ki
Kar etmez artık sözde nedamet
Son gülüşünle koptu kıyamet

Yıldıray Coşkun

İnsan'san

kıyamet kopmadan öldü insanlık
insanlık namına
insan eliyle
kazılmış çukurlarda kaldı insanlık

kusursuz alemin kusuru insan
kusura bakmadan övünen insan
kendi kusurundan hiç utanmadan
bıktığı ne varsa sebebi insan

bir adım atmadan yol bitsin ister
dikmeden toprakta gül bitsin ister
ağlamadan gülsün hiç eksilmesin
kiralık şu dünya mülk olsun ister

ilk günden bugüne olmuş olanın
bugünden son güne olacakların
yere düşen ilk kan son gözyaşının
hesabı ağırdır insan olanın

yazılmış nicesi bu satırların
öyle yazılmış ki paha biçilmez
baktığına kör zalim insanın
bildiği cehline kifayet etmez

Yıldıray Coşkun

'iyi' Halden müebbet..

Ey Can..
Sözüme kapanan kapılardan,
Kilitler kırarak sanadır bu kaçış.
Devrik cümlelerde yıkıla yıkıla,
Avaz avaz sanadır bu haykırış..!
Sanadır paragraf paragraf bu açılış..

Sayfalar dolusu satır sırada
kıymak isterken canıma.
Sussam bir vakit daha yaşarmıyım..?
Fikrimden firar sözlerin göz hapsinde.
Kılı kırk yaran satırlar bileyen kalemde
parmak izlerim.
Maktülü de benim,katilide bu cinayetin..

Yıldıray Coşkun

Kadın

Dağa göl suya çöl tene tül
Sebebi boşver örtül üstüme örtül

Yıldıray Coşkun

Kaldırımlar

Kim tanır gülüşünden o sözü bal damlayı
Kim görür gözlerinde ağrıyan sancıları
Kim duyar
Şifacı şairlerin damarlarına zerk ettiği hüzne müptelayı

"Kaldırımlar..! "

Yıldıray Coşkun

Kalmadı...

Sana getiren yolum kalmadı,
Korkarım sen de,bir ben kalmadı..
Görmeden,duymadan,bilmeden seni,
Geceye,gündüze sabrım kalmadı..

Umardım bir güzel anı seninle,
Sen benden geçip giderken bile..
Şimdi nafile feryad,figan nafile..
Gitme,kal diyecek halim kalmadı..

Yıldıray Coşkun

Kanımda Aşk/sın..

Bilmem kaçınıcı günün,
bilmem kaçınıcı gecesindeyim ömrümün.
Riyakar dillerin yalancı tanıklığında,
İlk değil bu son hüküm giyişim..
Duy ey can bildiğim..
Susmaya müebbet sözlerde tükenmekteyim.
Dört duvar arasında,hücre hücre bölünmekteyim..
Her hücreme bir sen hapsedip,
ölüme umutla direnmekteyim..
Umut sensin..!
Umut yarın..!
Mahkumsam yaşamaya,
Mevcudiyeti mecburi kanımda aşkın.

Yıldıray Coşkun

Kapılar 3

İlk sözün alındığı zamanın genç zamanı
Ölüm adlı hayatın kuruldu zembereği
Kaderi yazan açtı dünyanın kapısını
Sebebini bilmeyen sezemedi gerçeği

Bir ses duydum göklerden belki kendi kalbimden
Ninnilerle sevdiğim uyusunda büyüsün
Geçmesin kapısından güldürmeyi bilmeyen
Düşe kalka inatla tıpış tıpış yürüsün

Düşe kalktım yürüdüm büyümedim uyudum
Yakamı bırakmadı sonu gelmez sanrılar
Ruhun inlediğini masalarda duyurdum
Susamla açılmadı can istedi kapılar

Yarın olsun gülerim dedim geçtim dünümden
Bekledim kapısında günlerin gecelerin
İçerdeymişim meğer habersizmişim benden
Duymayan dışardaymış kapısı benim fecrin

Son kapı son tutsaklık çözülür zincirlerim
Toprak soğuk taş soğuk üşütense eyvahlar
Ölüm dirimden diri canlanır deli dilim
İçimde kahırlanır açılmamış kapılar

Yıldıray Coşkun

Karanlıkta n Kaçamam

Tebessümün üstünü örtünce gece
D/okunur yokluğun,dokunulmazlığıma.
Gölgen düşer ardıma
Kaçamam.
Yürürüm,koşar bana.
Koşarım,uçar simsiyah kanatlarla.
Kaçamam..
Ne zaman ki gölgem görünmez olur,
Kurtulur yalnızlık,tuzaklarımdan.
Susmak hakkım yetişir imdada.
Sözlerimi düşürüp yere,
Kaparım gözlerimi.
O yönsüz karanlığa..
Kaçamam.
Hayır!
Ne karanlıktan
Ne uyumaktan
Korkum uyanmaktan.
Karanlıkta koşamam...

Yıldıray Coşkun

Kat izi

katlandım hilkatin insanlığına
katlanıp küçülen kağıtlar gibi
daha kalın bir duvarım artık
biliyorum kesemez beni makaslar
açılsam da bir bütün değilim fakat
her katımda ince derin çatlaklar

Yıldıray Coşkun

Katre..

Bir yağmur damlasına düştü gözlerim.
İçinde ummanı seyretmekteyim...

Gördüğüm,bildiğim,yazdığım O'ndan.
Hüznüm,neşem,sükutum O'ndan.

Umman taşmakta içimden şimdi,
Gözlerim çağlayan,sözlerim yalan...

Yıldıray Coşkun

Kelimeler

-Şiir

Duvarların alınına kazınmış murat kuşu
Uçar gider kim bilir hangi zamana doğru
Dört bir yandan hapsolsa üstünde yedi kapı
Kelimeler ki; yıkar, sayıların tahtını
Kelimeler ki; sızlar, duvarların ahını

-Şair

Öznesi yağmur olan şiirlerin meftunu
Okur yazar durmadan O'ndan yoksunluğunu
Hali, tarife yetmez ruhun ızdırabını
Kelimeler ki; çözer, kalem kalem bu sırrı
Kelimeler ki; çizer, özlemek atlasını

-Kalem

Dudakları kilitli dili bağlı olsa da
Yazıp çizip döktüğü ilan-ı malumsa da
Her sevenin aşk hali başkadır kitaplarda
Kelimeler ki; bilir, anlatır ariflere
Kelimeler ki; sestir, duyabilen kalplere

-Maşuk

Di li geçmiş zamanın ta bilmem neresinde
Can verip can aldığı gerçeğin hayaliyle
Yollar yollar uzakta sevgili ülkesinde
Kelimeler ki; bekler, dualar avucunda
Kelimeler ki; özler, umudun kucağında

-Aşık

Gelir şimdi ki zaman yakalar bileğinden
Nereye böyle deli iznin var mı kaderden
Zincirleme ahlarla geçilmez keşkelerden
Kelimeler ki; saklar, gözyaşını sebepten
Kelimeler ki; sıkar, dişlerini içinden

Kelimeler tohumdur ekerim taşa gömmem
Şiir olur böylece kime d/okunur bilmem

Yıldıray Coşkun

Kendime Ögüt

tek başına yürüyemeyeceğin yola, kimseyle çıkma.

Yıldıray Coşkun

Kevgir

Leyli!

Vuslatın yoluna gölge düşürdü gece
Kör etti beni aşk izlerine

O siyahtan beri akıl yürüttüğüm sırlar labirent
Fikrime mahpus başım dönme dolapta beygir
Durmadan susuyorum dilim boynuma kement
Ömrünü memur etse kandıramaz o kevgir

Susuzluğuma sâki avuçlarındır senin
Bir yudum/su/n başka serabım yok ki bemim

Ama olmaz değil mi olmazlar olur olmaz
Senin benim olmadan bir rüyaya uyunmaz

Ah..
Leyli
Eskidim
Yıllarında
Lâ sesinde
İncindim

Sustum ama küsmedim

Ah..
Leyli
Eksildim
Yollarında
Limanından
İtildim

Düştüm ama dönmedim
Hiç şikayet etmedim

Ancak birazcık sitem...
Sen
Bilirsin

Diyorlar ki sevseydi.
Diyorsun ki sevseydi..
Diyorum ki sevseydi...

Sahi sevmek nice dir
Hangi dilde güzeldir
Dirilmeyi dilerken bir duanın rahminde
Ritmi bozulmuş bir kalp kaç ölüme gebedir

Biliyorum usandın sonlanmayan zorlardan
Bilinmezsin karşına dikilip durmasından
Düşündüm de haklısın anlaşılmam çok zormuş

Beni bile bıktırdım yorulduğ tekrarımđan

Tamam tamam sustum!

Yıldıray Coşkun

Kıyam/et..!

"günü soktum gecenin koynuna,sallıyorum uyusun gözkapaklarımda..."

Uykum yastığımda kıvranır durur..
İçimden iki ses dilime vurur.
İçimde kavga var,kalemde gurur..

Gün uyur,
Su uyur,
Sen uyursun..
Vicdanım canıma azılı düşman olur.

Bir iç çekiş kırar kalemini gururun.
Çeker kınından kalemi kelam,
Vurur...
Vurur yüzüme beni.

Toplar boşverip dağıttıklarımı,
Çıkarır,gözardımdan yüzleri,
Böler ruhumu,suratı sırata dönmüş bir çizgi..
Çarpar yüzüme ateş,çarpar yüzüme beni.

Nisyandan doğma isyanlar akarken,şahdamarımda..
Şükür paslanır dudaklarımda.
Alacakaranlıkta saf tutar cümleler,
Cenaze namazıma...

"iyi bilen/ler,neyi bilir/ler..? "

Yıldıray Coşkun

Kıymık

karanlık aynaların
içinde kaldım
yokladım yokluğumu
bensiz
kuytularda
insansız kaldım
yarım yamalak
tamam sanarak
adım sayarak
yollarda kaldım

Yıldıray Coşkun

Kim O?

kim/liğimde ben..
ben/liğimde o..
hiçim/de ben
içim/de o..

Yıldıray Coşkun

Kimse Kim

kimse
kimsenin kimsesizliğinin
kimsesi olup susturamıyor
kimsesizliğini
herkes kendi kimsesizliğinin
kimsesiz sessizliği
bir kimse için başkası olmanın
gönüllü tutsağı
herkes başkası için
bir hevesin kursağı

Yıldıray Coşkun

Kuru Su

Yalın ayak basamadığın toprağa nasıl yağmur olursun..?
Düşünde göğüm yoksa göle düş/sen kurursun...

Yıldıray Coşkun

La Havle

Avucuna bırakıp yüzümü daldığım rüyanın uykusuydu yüzüne geceyi giydirip saldığın
şelam
İçime içime kırıldım çarptığın yerlerimden duymadın mı dolmadı boşluklarım ziyan oldu
her kelam

Güzlerinden arta kalan üşümüş yazım hüznünlü aklansın diye baharla durmadan yağmur
yıklar yüzümü
Akar boğazımdan geceye dilimin telaşları yutkunurum yangının davetidir tüküremem
közümü

Acıyordu acısı acısıyla acıdım
Acısıyla acırken acımla acımasın
Acımasın acımla acıma acımasın

Mutlanmak vaadiyle murad bilip bendini çarpa çarpa öğrendim sözlerime sükutun
direncini
Dikiş tutmaz yırtığı yamalarmış ya zaman kırk yamalı bohçaya sığdırdım zamanda
biriken

Söylendiğim dil muğlak baş harfi çok sonu hiç kimsesiz o kimsenin kim sesini şarkısında
dinletir
Duyduklarımdan kalan kaçan balon kederi dünyanın umuru mu sırtışı gözlerimi köreltir

Acıyordu acısı acısıyla acıdım
Acısıyla acırken acımla acımasın
Acımasın acımla acıma acımasın

Uzun yoldan kısaydı atmadığın adımlar bekle bekle kulağında çınlayan davet değil
intizar
Bölük bölük bölündüm yokluğunda yıllara sakladı yüreğimi sinesinde senden kalan
yağmurlar

Sırılsıklam soyundum çağlatmadın duruldum körüğü ben ateşi ben külü ben kurumaya
soyundum
Şimdi kime sorsan söylemez ücretinin dipsiz kuytusuyum herkesten kaç kuvvetli
meceubun uydusuyum

Acıyordu acısı acısıyla acıdım
Acısıyla acırken acımla acımasın
Acımasın acımla acıma acımasın

Kırık dökük camları yumruklayan mağlubu görüyorum kazıdığım kabuğun deli kan
tutuşunu
Aynaların önünde sirenlerin ciyak ciyak sesinde pırpırlanıp göklere kuşların uçuşunu

Akarsuyun ağzına ağlar ördün ağlama su aktı su bıraktı yandı yaktı ateş kör kuyuları
Hep kendime uyandım rüyasız gecelerden öldü öldü dirildi suların gökyüz'e aşk şarkıları

Acıyordu acısı acısıyla acıdım

Acısıyla acırken acımla acımasın
Acımasın acımla acıma acımasın

Kırk yerinden düğümlü kördüğümün gözümü azmetse sittin sene dura dura sabrım
çatlatır taşı
Pamuk ipliği çeker halat çekmez kahrımı heyhat lif lif damar damar sökölür alnımın
şafakları

Yollarda yorulmuşum gölgemi aramaktan yorulmuşum hiç susmadan gülmekten el
yüzüne alemin
Çekiyorum bir daha ve bir daha la havle dil affına talip ya rahman ya rahim ya rab el
alemin

Acıyordu acısı acısıyla acıdım
Acısıyla acırken acımla acımasın
Acımasın acımla acıma acımasın

Yıldıray Coşkun

Merkezkaç

kalbi, karanlığın koynunda korkuyla kaplı
nasıl? ne zaman? nerede? neden?
bilmiyor. baştan beri böyle miydi bu?
adını aklından alan acaba
sanki sonsuz sessizliğin soğuk soluğu
yoksa yanlış yaşamının yorgunluğu mu?
düşükçe düşlerinin derin dibine
kendi kuytusunda kendine kuyu

uyanmak. uykudan uzun, uğursuz.
talihi, tarihin tekrar talibi
hangi hazin hatıranın hangi halinde
canlanır cesaretin cılız cevheri

eskiden ellerini engellemezdi
saymadan söver, sakınmadan severdi
rastgele renklerle revandı rüyalara
şekerli şarkılarla şenlenirdi şiiri

ama... ama'sı arkadaşta artçı anlamsızlığa
maalesef mutluluğu muhtaçtı mutluluğa
olmadı onca olan, oynadı olmazlarla
şimdi.
göründüğü gibi gülebilse gerçekten
içinin isimsiz izbelerinde
baharlı bahçeler büyürdü birden

Yıldıray Coşkun

N.kta

"Giderdin
Şiir ellerimde ateşli bir gül çiziği gibi kalırdı..." -feyz kariha-

Aşk susunca,son nokta yalnızlıktır.
Hangi cümleye konsa,her sözümü acıtır.

Giderdin.

Doğan günün alınına,umut diye yazılan.
Yokluğu umuduma,mezar diye kazılan.

Duyulmaz sözlerimin,isyan eden avazı.
Yokluğu isyanımın,can kurtaran infazı.

Giderdin.

Delikli uykulardan geçip;
Küçülmüş düşerdim,büyüdüğüm yollara.
Uyanasım gelmezdi gittiğin geçmişime,
Söverdim
Değişmezdi.
Herşey aynı.
Kalırdı/m.
Olduğum yerde.
Severdim.

Şimdi
Vefasız varlığımsa vicdanın da kördüğüm.
Rüyanı b/aşka yorma,ben değilsem gördüğün.

Sonra
Yanarsın.
Olur olmaz
Olmaz olsun olana

Susarsın.
Güneşe inat.
Çekilir gölgem yeryüzünden.

Yıldıray Coşkun

O biçim..

Bu bi silme biçimi,
Siliniyorum bakışlardan.
Duyulmuyorum sözlerde..
Bu bi düşme biçimi,
Renk renk düşüyorum toprağa.
Siyahi maviler kalanım..
Bu bi sinme biçimi,
Biliyorum..!
Siyahımı gölgelere gizliyorum.
Bu bi sevme biçimi,
Gözümde yüz yok.
Bir his boğar içimi,
Sözümde ses yok.
Bu bi yanma biçimi,
Dillerde ateş,
Kor eder yüreğimi..
Küllenmez ateşleri.
Bu bi kefen biçimi,
İrade-i Hakk'tan..
Doğum günüm gelecek,
Gömüldüğüm topraktan.
Bu bi savaş biçimi..!
Bubi tuzaklarla dolu meydanı.
Farketmeden basıp bir mayına,
Tazelerim hayatı...

Yıldıray Coşkun

Olsun

Hep gecesiydim gündüzlerinin hep karanlıkta ki yüzün
Bir sabahında gün aydınlık olmayacak mı yüzüm

Yıldıray Coşkun

Ölüm gibi Yaşamak

kimsesiz kalmış sesim
onların değil
kimin
kimsenin duymadığı
kalabalık bir sesim
bu gürültüm içinde
içimden geçenleri
çığlıklar doğurmadan
kime
nasıl söylerim

derken
buldum kendimi
varlığım bilinmeden
sızdığım çatlakların kılcal damarlarında
akıyordum karanlık kirli zaman suyuna
karıştı kanım ona
yahut o karışıp kanıma
sızlattı önce beni
söyletti sonra bana
durmadan döndü dilim
dönmeden durdu dünya
seyretti öyle beni
resmetti beni bana

yağmurun yokluğundan çatlamadı bu toprak
bağrında ki ateşle kavruldu serinliği
dedi
sustu sesimden
başkasını duymadım
bilmedim sonrasını
ne adım andım ne de günleri saydım
bekledim
ölüm gibi
yaşamayı bekledim

Yıldıray Coşkun

Ölüm Şahit

sözünün şahidi olmadan ölüm
kalben duymayacak kimse sesini
o vakit taşlar da duyacak ancak
geçmiştir gülmenin diri günleri

Yıldıray Coşkun

Ölümden Önce Hayat Var mı?

Varlığın yokluğunda yok olmuş varlığıyla kimdi yoktan var eden nereden bileceksin
Bilip bilmezden gelip gittiğin yanlışlardan nasıl doğru doğurup doğruya ereceksin

Gökler kapandığında yeryüzünün alnına kıyam/et diyecekler
Hadi şimdi kıyam/et ve bir secdelik zamanı imanına inandır!

Hatırla!
Sabahsız bir geceye verilmiş bir sözün var

Unutma!
Yaşıyorum sandığın bir kanımlık uykuda aldandığın rüyadır
Doğrul ve diz çök!
De ki Rabbim beni sana u/yandır

...

Yıldıray Coşkun

Öyledir...

Öyledir...
Birileri hep bekler
Yağmurun kokusunu
Güneşin doğuşunu
Bir çocuğun yalın ayak
Korkusuz koşusunu

Öyledir...
Birileri hiç gitmez
Gidenleri hep gelmez

Uzak düşer yakına
Kavuşmalar el vermez.

Yıldıray Coşkun

Parçalı Bütün

/azar azar azaldı ağız aklın
delilik döküldü dilinden düşüncemin
sersemliği sevgilim sallanan sarkaçların
tik tak'ları tabutu tükenmiş takatimin/

hesabı hilesiz hakimin hükmü
hoştur harami hazinesinden
sus sakini salihin sırlanmış sözü
dertliye devadır dertsiz diken

batar benliğime baytar bıçağı
bilenmiş bilincin bilmezleriyle
kansız kesilerle kurulur köprü
gerçeğin güvensiz geçitlerine

rastgele rüzgaların rayihasında
kalbimde kışlayan kuştur kelimim
tarihin tekinsiz talih toyunda
çelik çomak çocuğu çaresizliğim

duysalar duramazlar duraklarında
kanımda köpüren kuruntuları
baksalar başıboş boşluklarıma
kurumuş köklerin kırıntıları

...

Yıldıray Coşkun

S es im..

sesim.. kimin sesli harfler tüketti seni..

Yıldıray Coşkun

S ye

Sözümde besleniyor,gözümde büyüyorsun..
Sanma ki bu cihanı,nazınla süslüyorsun.
Sahip değilsin bana,kendini sınıyorsun..
Sınav bitmedi daha,yalandan gülüyorsun...

Yıldıray Coşkun

S/ak/la beni..

Nurdan,gülden,surdan sonra..
Ateşten,külden,dumandan önce...
Yakın geleceğın,uzak geçmişinde hayal olan sevgili..

Yanmam deyip kanıpta,ateşe daldığımda..
Sonra ise bulanıp,arapta kaldığımda,
Göz pınarlarından dua döken sevgili..

Kandım,
Yandım,
Karardım..
Ak la beni!
Ak sinene sineyim,sakla beni..

Sakla beni,sesimin çıldırtan çığığında..
Kaldır beni,düştüğüm karanlık korkulardan..
Çağır beni,uyandır idamlık uykusundan

Yıldıray Coşkun

Salıncak dünya

kurumuş bir ağacın
gövdesinden
kopmamış son dalına
kurulmuş bu salıncak
kaç kere sallanacak
diye
sorar mı çocuk

düşmeyi düşünmeden
uçtuğunu sanarak
kararmış bulutlara
göğsünden
güvercinler salarak
gülmekten
vazgeçme sakın çocuk

gözünü elleriyle
bağlamış sağirlara
aldırma
koşarsan düşersin diyenlere
inanma
bildiğinde yitersin diyenlere
korkma
gürleyen göklerden
iner hayat menbağı
çatlatır toprağında
sırlanmış hakikati
bilmek için gayretin
gördüğüne hayretin
bildiğinde sevincin
büyütür seni çocuk

büyüme bu dünyada
ölüme yürümektir
ölüm
bitmek değildir
son soruyu bilmektir

yolun daha çok uzun
durma
yürü zor sorulara
bismillah de çocuğum

Yıldıray Coşkun

Sanmışım...

şanırdım sözüm öze ulaşır.
Özünden,sözüne sevda bulaşır..
Sanmışım...
Sevgi sözdeymiş,özde sanmışım.
Aldanmışım zamana,geçer sanmışım..
Geçmişsin,hep var sanmışım...

Yıldıray Coşkun

Serbest Düş/üş...

Geceyi tutan iki hece,
Vehme vurulan kelepçe..
Yarım sevişlerin sus payı,
Kuşun kafesten azadı..
Vakittir...
Kapansın efkar perdesi..!
Kapansın göz kapaklarım.
Ben dağları aşacağım.
Zirvelerde gözüm kapalı uçacağım..
Konup bir pervaza beşere talih saçacağım.
Vakittir...
Tatlı rüyalara,pembe yelkenler açacağım..

Yıldıray Coşkun

Sıfırdan yüze

her şey yokken hiç vardı

...
yaşadığım evler
şahidim duvarlar
yıkıldı
adım adım gençliğimi ezdiğim kaldırımlar
altında kaldı

bastıkça çatırdayan
taş
baktıkça ağrıyan
kalp
sustukça ağırlaşan
söz
benim

sanırım başlamak için en iyi yerdeyim
tutma
sıfırdan yüze çıksın şiirim
su yüzüne
gök yüzüne
gül yüzüne
bağırsın sesim

gitme
değil kal
muş gibi yapma
konuş
karış karış karış hayatıma
en çok yarına
hep daha yarına

kal
değil yaşa
beni nefesinle yaşatırcasına
tastamam teslim olmuşcasına

yaşa
değil yürü
yazılan şiir
yaşansın için
harf harf dolan satırlarımda

yürü
değil koş
uykunu depremler kaçırmış gibi
cennetin davetini duymuşsun gibi

koş
değil dur
otağını zamanın tam kalbine kur
usul usul

aşk diyen sesime sokul
incinmiş ruhların şifası budur

...

Yıldıray Coşkun

Sitem

Acı sözlerin sınavından geçemedi dostluklar.
Yolun yarısında yarım kaldılar.
Unutulan sözlerle geçmiş oldular.
Dilin tatlı derken dili tatlı olanlar,
Acıyan sözlerle gözlerden yok oldular..

Yıldıray Coşkun

Son vuruş..

Bana birşey söyle,
Avutmak için beni.
Birşey işte ne bileyim..
Yaşasın,yaşamak hevesim.

Söyle...
Suni teneffüslerde kesilmesin nefesim
Söyle...
Duymadığım sözlerden şiirler devşireyim
Söyle...
Sen diye öldüğüm c/anlarda dirileyim
...
Söylemedim kimseye,sen söyle dilleneyim...

Yıldıray Coşkun

Sorular

Kaç nefes aldın kaçıyla yıktın koca dağları
Şuya düşen yüzünde boğuldu mu arzular
Ölmüşlerin yerinde düşündün mü sağları
Son nefesten sonra yumak yumak sorular

Yıldıray Coşkun

Sözün Deva,Konuş Derdim...

Yüz çevirip özümden,sözün kime söylersin?
Dilimde yareler var,konuş dökülüversin.
Ben dahi usanmışken,deva bilmez halimden.
Tahammülüm ol benim,derdim kemale ersin.

Yıldıray Coşkun

Su Sâkisi Yâ r Sabır

Herşey görüldüğü gibi değil.Hiç.

Ç/elimsiz elleriyle,çöktü de boğazıma
K/aldığım her nefeste,kabrimi eşti dünya.

- Çek bir/az dert de otur,söyle masaya.

Bu masadan sen gibi,nice yanmışlar geçti.
Dumansız o yangına,nice kanmışlar geçti.
Boş gördüğün kaseye,nice dudaklar değdi.

- Olmuyor Sâki!
Sabır yetmiyor.
Yetmiyor diyene,sözüm yetmiyor.
Can suyu değil,kan döksem güle,
Kurumuş dalları,aşkı aşı tutmuyor.

Doğru...
Islanmadan uyudum yağmurlu geceleri.
uyandım...
Güneşin gölgesinde soldurdum renklerimi.

Dolmuyor Sâki!
Kâse neden halâ boş?

- Sanırmısın rahmet insan elinden gelir?
Sanırmısın suyu taşıyan arktır?
Çöle vaha bahşeden,çölü var eden Haktır.
Sâki kâse bekçisi,suyun dövdüğü çarktır.

Şimdi düşün ve söyle
Kâsemidir boş olan,ona bakan gözler mi?
Su gökte durulmadan,damla yere düşer mi?

- Düşmez kalkmaz değilim,akrabayım toprakla..
Yağmurlanmış kokusu,çocukluğumla yaşıt.
Halâ direniyorken,dileniyorken halâ
Vur Sâki!
Beni göğüne dağıt!

Yazdım.
Sildim.
Sindim,bilmem kaç satır...
Medet!
Medet!
Yâ/r Sabır

...

Yıldıray Coşkun

Su Sâkisi...Kör Nokta

Gözüm açık giderim,kıy(a) metsiz ölüme..

Çalkalanır içimde cehennemden denizi..
Yüzüme çıkaramam,dibime çökenleri..

Kör gözler nazarında,yolum cennete düşer..
Dilimi yakan ateş,dudağımdan sezilmez..
Taa ki sûrun nefesi,kulağıyı tekmeler.
Gizimi bilen sözle,sesim sırttan düşer.

Sonra...
Sonrası,suya dair közlenmiş hikayemdir..
Su ki..
Ezel de can bulup,
Ebed de kaybolduğum..
Akarken oluk oluk,yudum yudum yunduğum..

Sâki!
Susuyorum!
Yangını kandırır mı?
Toprağıma sunduğun..

Sâki!
Daha.. Daha...
Dahası yok mu sahi?
Tükendi mi maviler?
Hani yeşile çalan..
Susuyorken sözlerim,dua dua ç/ağlayan.

Sâki!
Bak!
Kör!
Kıpkızıl bir karanlık gözlerimde son kalan.

Sâki!
Yazdıkça,siliyorum.
Konuştur/sana beni..
Çok susuyorum..

Nokta!

Yıldıray Coşkun

Su Sâkisi.Sus Sakini

"Ey sıkıntı,şiddetlen; nasıl olsa biteceksin! "

Dö/kül saçıl üstüme.
Gül rengi solmuşken gülüşümün.
Sordun mu kaçınıcı demi ölüşümün?

Bildin mi?

Söz vardı...
Zamandan gayrı.
Zaman aktı.
Söz uçtu.
Yazı/n kara kağıt ta aktı.

Saydın mı kaç adımı sanaydi durmadan gidişimin?
Kaç gelişin benimdi? Kaçı yalnızlığımın?

Bildin mi?

Durmadı dönüşü,yorulmuş yelkovanın.
Duymadı akrep davetini zamanın.
Durdu.
Zaman O'na uymadı...

Düş sahnesi kuruldu,kuruntular üstüne.
Hayaller örtüydü,gerçeklerin üstüne.

Bildin mi?

Sergilenen kaç perdelik oyundu?
Bilinmeyen; kalbe,aşk değince d/okundu.
Kudurmuş nefsin çılgınları kanat/tı.
Alışmadığı isyanı,dil ucuna kondurdu.

Bildin mi?

Dağları zincirleyen hangi elin kudreti?
Arzı arşa küstüren hangi dilin zilleti?

Bildin mi? Sus sakini..!

Yıldıray Coşkun

Sudan sebep..

aşk...
ummakmış ummanda suyu
kudurmakmış içmeden,gördükçe suyu
solumakmış su diye kumu..
git aşk git..
git kendi teninde uyu
yorgunum...

Yıldıray Coşkun

Sustuklarımdan Korkma

onca yıl konuştuğu dile yabancı sanki
duydu da dinlemedi dinlese bilmez miydi
kaç vakit kovaladım kaçtı vebayım gibi
yaşardı bensiz fakat kavlimiz böyle miydi

gidişle kesildi sağır olduğu sesim
son sözünden bugüne
ne yazdım ne söyledim
zamanın girdabında savrulduğum hiçten hiçe
derde derman dediğim
bilmedi bildiğimi
yazılmamış şiirler ezberledim sessizce

taş olsam çatlatacak sabır taşı sonunda
aklımdan zoru olan sorular sayfa sayfa
kalemdir durduramam
kılıç olsam boynuna
yazdı
yazar
yazacak
umar ki
okuyacak

bilmez mi?

bilir elbet
bilir de kırılması
huyudur caymayacak
o'na hiç dokunmasa yine şiir yazacak

diyecek ki nihayet

oyunhanem dediğin çiçek çiçek bahçeler
aşktan ziyade sevip haz aldığı nameler
üflesen uçuveren toz tanesi zerreler
şu kavi dağlar dahi
fani bu canım gibi
yerle yeksan olacak
sultanlara kalmayan
senin de olmayacak

oku
sustuğumdan fazlası yoktur satırlarımda

korkma
söylemedim adını
ne ağyara ne dostu

Yıldırım Coşkun

Şehr-i Yâr-Çocuktan Al Matemi

/Yüzünü sesime dön de sevdiğim
Aydınlansın güneşi doğduğum şehrin/

Hayalleriyle büyük
Küçük bir çocuk dolanır kıyılarında
Dolanır saçların yanık parmaklarına
Gün yüzüne değse
Nefesin şakağına
Kalbi düşer usulca ayak uçlarına...
Defalarca.
Ne zaman ki aşk'ın bir harfi seslenir dilinden
Düş bozumu anlar canlanır dudaklarında
Anlatır..
Kavak yeline meftun gelincikler mesela
El değmemiş sular, yere inmiş yıldızlar hatta
Anlatır...
Doğmamış bir çocuğun çocukluğudur masalı
Geç kalmış bir gençliğin yaşlanmış yarınları

Anlatır
Susar

.
Susar
Anlatır

.

Yıldıray Coşkun

Şiir'e

Hercai halin bile şükre sebep nimetti
Şükre sebep nimetti ağladığım geceler
Ağladığım geceler sabahlara zulm etti
Sabahlara zulmetti kapattığın perdeler

Kapattığın perdeler örtemedi gerçeği
Örtemedi gerçeği bulduğum bahaneler
Bulduğum bahaneler sabrın çelik yeleği
Sabrın çelik yeleği yüzümde ki gülüşler

Yüzümde ki gülüşler hüznüme sutre idi
Hüznüme sutre idi gömüldüğüm gamzeler
Gömüldüğüm gamzeler gamdan irak değildi
Gamdan irak değildi dinlediğim nameler

Dinlediğim nameler fikrimi bine böldü
Fikrimi bine böldü bilenmemiş kılıçlar
Bilenmemiş kılıçlar gözümde daha kördü
Gözümde daha kördü bakışı efsunlu yar

Bakışı efsunlu yar şiire gizli şiir
Şiire gizli şiir mısra mısra döktüğüm
Mısra mısra döktüğüm son sözün külleridir
Son sözün külleridir yanıp yanıp söndüğüm

Yıldıray Coşkun

Taaa

Taşları gediğine koyan usta ellerin, çırağıdır bu kalem
Dünya denen hanenin nankörüne ithafen, söyler ince sözünü
Muhattabı çok yüzlü, o yüzden;
Güler topaa dönmüş yüzü

Taaaa diye başladığım cümlelerle çizilir
Gidişine müstehak yolların haritası
Yürü anca gidersin yürü çukuruna var
Hangi zamanda yoksan Taaaa oraya yolun var

Yıldıray Coşkun

Tarihin Son Sözləri

Yine...

Dilimin ucunda diyemiyorum
Düşmeye meyyal itemiyorum
Bir tarihin son sözleri
Evet konuşuyorum
Başka b/aşka sözler ediyorum hatta
Başka?
Dilimin ucunda diyemiyorum

Düşmeye meyyal itemiyorum
Beni bilmeyen
Sana yazılmamış şiirler topluyorum
Dudaklarımla
Bilmediğim hayatlardan
Sesime çekiyor nihayet nefesleniyorum

Kimsesiz kalmış hatıralar içinde
Gül gibi
Bazen
Kül gibi
Duruyorum

Derin bir iç çekiş kimi
Kimi özleyiş
İsyan
Sevi
Uçurum:
İnsan oluyorum
Bilmediğim hayata davetsiz konuyorum
Dilimin ucunda diyemiyorum

Bir tarihin son sözleri:

Birileri hep gider
Hep gider birileri
Gitme/sen
Okumasınlar beni

.

Yıldıray Coşkun

Tık tık tık..

"Kimse YOK mu? " Diyen Kimse YOK! Her Yer Ben...Kimse YOK mu..?

Yıldıray Coşkun

Uyku piknikleri..

Düşte gördüm,iki çocuk.
Uykusuz gözleri yumuk..
Yumuk yumuk ellerinde,
Kır çiçekleri..

Rüyalara nispet,
Hayali masallardı,
Uyku piknikleri..

Düşte gördüm,iki çocuk.
Geceye güneşler yakardı,sözleri..
Gözlerinden renk katıp,
Boyarlardı alemi..

Rüyalara nispet,
Hayali masallardı,
Uyku piknikleri..

Düşte gördüm,iki çocuk.
Düştü,kırıldı kalemleri..

Yıldıray Coşkun

Üç nokta

arkasını dönmedi gitmedi bile
gideni yolculamak cümleyi tamamlamaktı
gitse yarım kalmazdı
gitmedi
kaldı
acı
...

kaldı
yarım kalmış büyümek bana
ağır ağır soluyan bir boşluk kaldı
kollarımda
büyüdü
büyüdüm
içime
fisıldayan dudaklarla
bağıra bağıra
...

Yıldıray Coşkun

Üç nokta1

gitmek istedi
neden?
diyemedim.
buz gibi sustu
titreyen dudaklarımda nefesim dondu
sonra zaman
sonra ellerim
kalbim
sonra tüm kelimelerim
dondu
acı hissedilmez
yüzü görünmez oldu
hep böyle miydi
hep mi gitmişti
yaklaştığını sandığım
gitti
o gitti
şiir girdi içeri
üstü başı dökük
ağız bozuk
sırılsıklam aşık
o
gitti
şiir
girdi
içeri
...

Yıldıray Coşkun

Yalnızlığın Gecesi

ustam..

tütün kokan parmaklarla yazıyorum
sana bu yalnızlığı
karanlığın kalbinden
ilk kez duyduğum bir türkünün ardı sıra
susuyorum

nefesim
kesik
boynuma yılan
sesim bana yabancı

nereye dönse başım
kime değse aklımın nazarı
muamma içre bilmece

bilinmez

burası günlerdir gece
kazıyorum toprağı tırnaklarımla
düştüğüm yerde
adım boyu ölümler arasında yaşıyorum
"iyiyim" demek için soranlara

onlar inanır

sen sormazdın
içimin karanlığına
eğilip

Allah derdin
Allah!
Vaadinden dönmez.

Yıldıray Coşkun

Yedi

+ ne zaman?
- zaman ne?
+ sorma söyle!
- söyledim... sordu.
+neyi?
- Onu.
+ neydi?
- çöktü.
+ yok mu?
-...
+ susma söyle!
- söyledim... sustu.
+ neden?
- korktu.
+ kimden?
- bizden.
+ siz?
-...

Yıldıray Coşkun

Yedi renk aşk..

Siyah beyaz notaların griye çalan tonlarında duyuldum.
Sustum...
Sağnak yağmurlar sonrası,
Yedi rengine açıldı yüreğim.
Yedi renginde arşın yedi katını düşledim.
Tutuldum..
Kırmızında aşk ile bir goncaya dokundum.
Kokusu ardınca seyrüsefer eyledim..
Turuncu akiklere nakşedip yüreğimi,
Zikrimi dualarla bezedim,geldim...
Sarı hazanlar dökerdi dallarım,
Tomurcuk tomurcuk baharına saçıldım.
Yeşilinde filizlendi ruhum.
Açtım çiçek çiçek,yüzümü güne vurdum.
Lacivert gecelere sürgünler verip,
Anadan üryan sevmelere soyundum.
Mavi hüznün suyunda,
Gönlümü sevince boğdum.
Mor sümbüllerden döşeğim dizlerin,
Saçımı okşardı nefesin,ben uyurdum...

Yıldıray Coşkun

Yolcu

yolcu!

zaman sonsuz

ömür kısa

yol uzun

hep uzaksın

hep yorgun

...

Yıldıray Coşkun

Yollar Geçti Üstümüzden Toz Duman

Nerde unuttun
beni
son duyduğun sözde mi?
İlk öptüğüm yerde mi?

Yıldıray Coşkun

Yüz yüz daha

yüzüme gülen yüzle
yüzsüzleşen yüzlerin
yüz sürülmez yüz kere
su vurulsa yüzüne

Yıldıray Coşkun

Zamana bırakma beni

Üç vakte kadar geçmiş olacak ömrüm.
Hissedilmeden yaşanmış zamanları,
Yok sayacak saatler..
Zamanı tükettim sanacak ruhum.
Üç vakte kadar anlayacak,
Zaman tüketmiş içimdekilerle beni..
Zamana bırakma beni...
O acımaz,katleder yüreğimi...

Yıldıray Coşkun